

ارزیابی صمیم از دوران

یکی از پیام های سوره عصر این است که، آن جَوَلَانِ خیره کننده ی ظاهری، تو را فریب ندهد. در عالمِ واقع، نگاه کن و گذشته و حال و آینده را با هم ببین.

برای ارزیابی یک گروه، فقط به یک مقطع، نگاه نکن. برای ارزیابی یک تمدن، طلوع و افول آن را با هم ببین.

همه ی ابر قدرت هایی که آمدند و رفتند، مانند یک داستان کهنه و قدیمی چیزی از آن ها نمانده است. «فَجَعَلْنَاهُمْ آخِذِيْث...» (سبا/۱۹ و مومنون /۴۴)

تمامی آن ها، متحد شدند که انبیا نمانند، اما اکنون عالم را نام انبیاء، پر کرده است.

استاد حسن زاده آملی می فرمایند: در عالم، خداوند، دارد خدایی می کند و کار خود را انجام می دهد.

در جهان چقدر جنگ بوده و مظلومان کشته شده اند؟! در جنگ جهانی اول و دوم، مجموعاً، ۷۰- ۸۰ میلیون، انسان کشته شدند. (حدود ۶۰ سال پیش) اما، در این قرن اطلاعات، حتی، آمار دقیقی از کشته ها معلوم نیست، چه رسد به آنکه، اسمی از آن ها مانده باشد.

درفشش کربلا در تاریخ

اما، ۷۲ نفر در ۱۴۰۰ سال پیش، کشته شدند و برای اینکه این افراد را انسانهایی بی ارزش، بی دین، دنیا طلب و خارجی، جلوه دهند، سعی بسیاری انجام شده است، لیکن، بازهم، عالم اسلام را و بلکه عالم غیر اسلام را پر کرده اند. در صورتی که در آن زمان، نه فیلم و نه عکس بوده، تا صحنه ها را ضبط کند.

اینکه در کربلا حتی به کودکان رحم نمی شود(در جنگ، بچه های ۶ یا ۷ ساله را که نمی کشند)، و در واقع پشت صحنه ی قتل کودکان، این است که می خواهند، هیچ چیز از نهال اسلام نماند.

اما یاد آن ها، نه تنها، شرق و غرب را گرفته است، بلکه ملکوت را هم گرفته است. هر چه خواستند کتمان کنند، نتوانستند. اصلاً ممکن نیست، نور خداوند را بپوشانند.

در زمان حضرت علی علیه السلام نیز همین گونه بود. دوست، از روی تقیه و دشمن، از روی دشمنی و کینه، دست به دست هم دادند تا حضرت امیر علیه السلام را محو کنند. اما اکنون، هیچکس در عالم

نیست، که به اندازه ی حضرت، درباره اش، کتاب موجود باشد. حتی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله !

حتی، ۵۰۰ سال با قبر امام حسین علیه السلام، جنگیدند. سه بار قبر را شخم زدند و آب را بر روی آن، روان کردند تا هیچ اثری، نماند.

خاطر شهدای کربلا فقط نمانده، بلکه آن ها، برای عالم چراغی شده اند و انسان ها، از قبر امام علیه السلام، نور می گیرند.

اشاره

برادر حاتم طائی، آدم بی عرضه ای بود. هر چه می خواست مشهور شود، کسی او را تحویل نمی گرفت. در آخر یک کار متفاوت انجام داد، تا نامش بماند. در مقابل همه، در چاه زمزم، ادرار کرد. او را زدند و گفتند: چاه زمزم، نماد تقدس را چه کردی؟ او را نزد خلیفه بردند. گفت: چرا این کار را کردی؟ گفت: می خواستم مشهور شوم. اما با پستی نامش در تاریخ ماند. (خود حاتم طائی، مسلمان نبود، اما اسمش به خوبی ماند. چون به اندازه خودش، از اسم وهاب بودن خداوند، بروز داد).

سرچشمه وصل

افرادی که مسلمان می شوند، به وسیله چند سرچشمه، جذب اسلام می شوند. یکی قرآن است(به علت فطرت پاکشان). روزی نیز خواهد رسید که با ظهور حضرت عجل الله فرجه الشریف، انسان هایی از نقاط مختلف دنیا، با فطرت پاکشان، از یاران خوب امام علیه السلام می شوند. یکی دیگر از سرچشمه ها، حضرت ابا عبد الله الحسین علیه اسلام است. چقدر افراد، در مجالس امام حسین علیه السلام، روش زندگیشان، تغییر کرده است. این، کار خداست و کسی که به خدا پیوست، کار خدایی می کند.

تصویر غلما

خداوند، از اولیائش در این عالم، حمایت می کند. در این عالم، هیچ چیز، نسیه نیست، بلکه همه چیز نقد است. یعنی خداوند، اولیائش را نفرستاده تا تلاش کنند، تکه پاره شوند و بعد در آن دنیا به آن ها، جایزه دهد. نخیر، در همین دنیا و حتی جلوتر، با آن ها حساب می کند.

